

افکنیم و اسلوبهای پسندیده را حفظ کنیم . ما آنچه را که سابقاً نمیدانستیم ، میتوانیم یاد بگیریم . ما نه فقط قادر به ویران ساختن جهان کهن هستیم ، بلکه بخوبی نیز میتوانیم جهان نوینی بر پا کنیم . خلق چین نه فقط میتواند بدون صدقه امپریالیستها به زندگی ادامه دهد ، بلکه زندگی بهتری از کشورهای امپریالیستی خواهد داشت .

یادداشتها

۱ - در ۱۹ سپتامبر ۱۹۴۹ دون چی او رئیس دولت گومیندان در استان سوی یوان ، و سون لان فون فرمانده گروه ارتشها سر بشورش برداشتند و با بیش از ۴۰,۰۰۰ نفر بما پیوستند . تجدید سازمان این سپاهیان در ۲۱ فوریه ۱۹۵۰ تحت رهبری فرماندهی منطقه نظامی ارتش آزادیبخش توده‌ای در سوی یوان آغاز شد . در ۱۰ آوریل سپاهیان مذکور بصورت واحدهای ارتش آزادیبخش توده‌ای تجدید سازمان یافت .

۲ - کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در مورد مذاکرات صلح با دولت ارتجاعی گومیندان در نانکن ، در ۲۶ مارس ۱۹۴۹ ، تصمیمات زیرین را اتخاذ کرد :

- (۱) - تاریخ گشایش مذاکرات : اول آوریل .
- (۲) - محل مذاکرات : بی پین .
- (۳) - جوئن لای ، لین بوه چیو ، لین بیائو ، یه جیان بین ولی وی هان بنماینده‌گی برای مذاکرات معین میشوند (کمیته مرکزی در اول آوریل تصمیم گرفت نیه ژون جن را بر لیست نمایندگان بیفزاید) . ریاست هیئت بعهدہ جوئن لای است . هیئت مأموریت دارد با هیئت نانکن بر اساس اعلامیه رفیق مائو سه دون درباره اوضاع کنونی که در ۱۴ ژانویه صادر شد و براساس هشت شرطی که در اعلامیه آمده است ، مذاکره کند .
- (۴) - تصمیمات مذکور بیدرنگ بوسیله رادیو بدولت ارتجاعی گومیندان در نانکن ابلاغ خواهد شد تا هیئت نمایندگی خود را در روز

مقرر بمحل فوق‌الذکر اعزام دارد . ضمناً بمنظور تسهیل در مذاکرات ، کلیه اسناد لازم مربوط به شروط هشت‌گانه باید همراه آورده شود .

۳ - سون او کون ، شاه میمون‌ها است که بصورت حشره کوچکی در آمد و به شکم شاهزاده خانم بادبزن آهنین فروخزید و از این راه بر وی شکست وارد ساخت . مراجعه شود به رمان چینی « سی یو جی » (زیارت مغرب) ، فصل ۵۹ .

شیوه‌های کار کمیته‌های حزبی

(۱۳ مارس ۱۹۴۹)

۱ - دبیر يك کمیته حزبی باید "سرجوخه" خوبی باشد. هر کمیته حزبی از ده تا بیست عضو تشکیل میشود؛ کمیته حزبی چون جوخه‌ایست از ارتش و دبیر آن مانند يك "سرجوخه" است. برآستی رهبری کردن صحیح این جوخه کار آسانی نیست. اکنون هر بوروی کمیته مرکزی یا هر شعبه‌ای از آن منطقه پهناوری را رهبری میکند و مسئولیت‌های سنگینی بعهده دارد. رهبری کردن تنها بمعنای تعیین مشی عمومی و سیاست مشخص نیست، بلکه برگزیدن شیوه‌های صحیح کار نیز هست. حتی با وجود داشتن يك مشی عمومی و سیاست مشخص صحیح، چنانچه به شیوه‌های کار توجه نشود، ممکن است مشکلاتی پدید گردد. برای اینکه کمیته حزبی بتواند وظیفه رهبری خود را انجام دهد، باید به "اعضای جوخه" خود تکیه کند و بانان کمک نماید تا بتوانند نقش خود را بخوبی ایفاء کنند. برای اینکه دبیر حزبی "سرجوخه" خوبی باشد، باید با پشتکار به آموزش و مطالعه پردازد.

متن حاضر بخشی از نطق اختتامیه رفیق مائو تسه دون در دومین پلنوم هفتمین دوره کمیته مرکزی حزب کمونیست چین است.

يك دبير حزبی یا يك معاون دبير حزبی ، چنانچه بكار تبليغاتی و تشکیلاتی در میان "اعضای جوخه" خود توجه نکند ، مناسبات خود را با اعضای کمیته خوب تنظیم ننماید ، و یا طرز اداره موفقیت آمیز جلسات را فرا نگیرد ، در رهبری "جوخه" خود دچار اشکال خواهد شد . هر گاه "اعضای جوخه" همگام پیش نروند ، هرگز نمیتوان انتظار داشت که بتوانند توده های چند ده میلیونی مردم را در جنگ و در کار ساختمانی رهبری کنند . البته رابطه میان دبير حزبی و اعضای کمیته بر اساس تبعیت اقلیت از اکثریت استوار است ؛ از اینرو با رابطه میان سرجوخه و افرادش فرق میکند . در اینجا ما فقط از تشابهی که میان ایندو بچشم میخورد ، صحبت میکنیم .

۲ - مسائل را باید باز و آشکار مطرح کرد . نه تنها "سرجوخه" بلکه اعضای کمیته نیز باید اینطور عمل کنند . پشت سر مردم حرف نزنید . هر وقت مسئله ای پیش میآید ، جلسهای فرا خوانید و مسایل را برای بحث باز و آشکار مطرح کنید و درباره آنها تصمیم بگیرید ، تا بتوان بدین ترتیب راه حلی برای مسایل پیدا کرد . اگر مسایلی باشند ، ولی بطور روشن مطرح نشوند ، مدتها و حتی سالها همچنان لاینحل باقی خواهند ماند . "سرجوخه" و اعضای کمیته باید در مناسبات خود نسبت یکدیگر بردباری نشان دهند و تفاهم داشته باشند . هیچ چیزی مهمتر از بردباری متقابل ، تفاهم متقابل ، پشتیبانی و دوستی متقابل میان دبير حزبی و اعضای کمیته ، میان کمیته مرکزی و بوروهایش ، و میان بوروها و کمیته های حزبی منطقه ای نیست . در گذشته باین مسئله کم توجه میشد ، ولی از هفتمین کنگره حزب بعد پیشرفت های زیادی در این زمینه حاصل شده و رشته های دوستی و یگانگی استحکام بیشتری

یافته است. ما باید در آینده نیز باین نکته پیوسته توجه کنیم.

۳ - "مبادله اطلاعات". این بدان معنی است که اعضای کمیته حزبی باید یکدیگر را از مسائلی که به نظرشان میرسد، آگاه سازند و درباره آنها تبادل نظر کنند. این موضوع برای ایجاد یک زبان مشترك اهمیت بزرگی دارد. ولی بعضی‌ها چنین عمل نمیکنند، آنها بکسانی شباهت دارند که لائوزی درباره شان مینویسد: "با اینکه همیشه آواز خروسیها و عوعوی سگهای یکدیگر را میشنوند، ولی در تمام عمر باهم رفت و آمد ندارند" (۱) و نتیجه این میشود که باهم زبان مشترکی پیدا نمیکنند. در گذشته بعضی از کادرهای عالیرتبه ما بعلمت عدم مطالعه کافی حتی در مورد مسائل اساسی تئوری مارکسیسم - لنینیسم هم زبان مشترکی نداشتند. امروز در حزب زبان نسبتاً مشترکی پیدا گشته، ولی مسئله هنوز کاملاً حل نشده است. فی‌المثل در مسئله اصلاحات ارضی هنوز در مورد مفاهیم "دهقانان میانه حال" و "دهقانان مرفه" اختلاف نظر وجود دارد.

۴ - مطالبی را که نمیفهمید و یا نمیدانید، از رفقای پائین‌تر از خود بپرسید و موافقت یا مخالفت خود را زود اعلام نکنید. بعضی از اسناد پس از آنکه تدوین شدند، هنوز تا مدتی نباید بخش شوند، زیرا در آنها نکاتی هست که هنوز روشن نشده و بعلاوه لازم است که قبلاً با واحدهای درجات پائین‌تر درباره آنها مشورت شود. آنچه را که ما نمیدانیم، هرگز نباید وانمود کنیم که میدانیم؛ ما "نباید از پرسیدن و آسوختن از افراد پائین‌تر خجالت بکشیم" (۲)، بلکه باید با دقت به نظرات کادرهای درجات پائین‌تر گوش فرا دهیم. قبل از آنکه معلم شوی، شاگرد باش؛ پیش از آنکه دستوری صادر کنی،

از کادرهای درجات پائین‌تر بیاموز. این نکات باید هنگام حل مسائل از طرف تمام بوروهای کمیته مرکزی و کمیته‌های حزبی جبهه رعایت شود، البته بجز در مواردیکه ضرورت نظامی ایجاب میکند یا هنگامیکه جواب مسئله دیگر روشن شده است. این کار نه اینکه حیثیت کسی را پائین نیاورد، بلکه بعکس آنرا بالا ببرد. از آنجا که تصمیمات ما نظرات صحیح کادرهای درجات پائین‌تر را هم منعکس میسازد، طبیعاً مورد پشتیبانی آنها قرار خواهد گرفت. آنچه کادرهای درجات پائین‌تر میگویند، ممکن است صحیح یا غلط باشد، ولی ما در هر حال باید آنها را مورد تحلیل قرار دهیم. ما باید نظرات درست را بپذیریم و طبق آن عمل کنیم. راز رهبری صحیح کمیته مرکزی بطور عمده جمع‌بندی مدارك، گزارش‌ها و نظرات درستی است که از محل‌های مختلف می‌رسند. صدور دستورات صحیح برای کمیته مرکزی دشوار می‌بود اگر محل‌های مختلف مدارك و نظرات خود را در اختیارش نمی‌گذاشتند. به نظرات اشتباه‌آمیزی که از پائین می‌آیند، نیز باید گوش داد؛ نادرست است چنانچه به آنها اصلاً وقتی نگذاریم. البته چنین نظراتی نباید بمرحله عمل در آیند، بلکه باید مورد انتقاد قرار بگیرند.

« پیانو زدن » را باید یاد بگیرید. در نواختن پیانو تمام ده انگشت در حرکت است، و نمیشود بعضی انگشت‌ها را حرکت داد و بعضی‌ها را حرکت نداد. اما هرگاه تمام ده انگشت باهم یکباره روی پرده پیانو فشار بیاورند، نغمه‌ای بلند نخواهد شد. برای اینکه بتوان یک موزیک خوب خلق کرد، ده انگشت را باید بطور موزون و هماهنگ حرکت داد. یک کمیته حزبی باید بطور پیگیر در پی اجرای وظیفه مرکزی خود باشد و در عین حال نیز باید در پیرامون این وظیفه مرکزی

به اجرای امور دیگر در زمینه‌های مختلف پردازد. در حال حاضر ما باید در بسیاری از زمینه‌ها کار کنیم؛ ما باید به امور مناطق، واحدهای مسلح و قسمت‌های مختلف توجه کنیم. ما نباید توجه‌مانرا فقط بر روی چند مسئله متمرکز سازیم و سائل دیگر را کنار بگذاریم. هر جا که مسئله‌ای یافت میشود، باید روی آن انگشت بگذاریم؛ این شیوه‌ایست که باید آنرا بخوبی یاد گرفت. بعضی‌ها خوب پیانو می‌زنند و برخی بد، و از اینرو اختلاف بزرگی میان آهنگ‌هائیکه می‌سازند، دیده میشود. اعضای کمیته حزبی باید "پیانو زدن" را خوب یاد بگیرند.

۶ - "محکم بدست گرفتن". یعنی اینکه کمیته حزبی کارهای عمده خود را نه فقط باید "بدست بگیرد"، بلکه باید آنها را "محکم بدست بگیرد". تنها در صورتی میتوان چیزی را در دست نگهداشت که آنرا بدون اینکه انگشتان را اندکی شل کرد، محکم در دست نگهداشت. محکم بدست نگرفتن بمعنای اصلاً بدست نگرفتن است. بدیهی است که با دست باز نمیتوان چیزی را نگهداشت. وقتیکه شخصی دست خود را شست کند و چنین وانمود سازد که چیزی را نگاهداشته‌است، ولی انگشتان خود را محکم نبندد، در واقع هیچ چیزی را به دست نگرفته است. بعضی از رفقای ما کارهای عمده را بدست می‌گیرند ولی چون آنرا محکم بدست نمی‌گیرند، نمیتوانند خوب از عهده برآیند. اگر کارها را بدست نگیرید، کاری از پیش نخواهد رفت؛ اگر کارها را محکم بدست نگیرید، باز هم کاری از پیش نخواهد رفت.

۷ - "ارقام را در خاطر نگهدارید". یعنی ما باید به جنبه کمی یک وضع یا یک مسئله توجه کنیم و تحلیلی کمی و اساسی از آن بعمل آوریم. هر کیفیتی در کمیت معینی تبلور مییابد، بدون کمیت

کیفیت نیست . تا با امروز هنوز بسیاری از رفقای ما پی نبرده‌اند که باید به جنبه کمی اشیاء و پدیده‌ها — به آمار اساسی ، به درصدهای عمده و به حدهای کمی که کیفیت پدیده‌ها را تعیین میکنند — توجه نمایند . آنها "ارقام" را در خاطر ندارند و در نتیجه نمیتوانند از اشتباه کردن در امان بمانند . مثلاً برای اجرای اصلاحات ارضی باید ارقامی مانند در صد مالکان ارضی ، دهقانان مرفه ، دهقانان میانه حال و دهقانان فقیر و مقدار زمینی که در تصرف هر يك از این گروه‌هاست ، در دست داشت ، زیرا تنها بر چنین پایه‌ای است که ما میتوانیم سیاست صحیحی تدوین کنیم . چه کسی را باید دهقان مرفه ، و چه کسی را باید دهقان میانه حال مرفه نامید و چه اندازه درآمد از بهره‌کشی میتواند شخصی را در مقایسه با دهقانان میانه حال مرفه در ردیف دهقانان مرفه قرار دهد ، در تمام این موارد نیز حدهای کمی باید در نظر گرفته شوند . ما باید در تمام جنبش‌های توده‌ای تحقیق و تحلیلی اساسی از تعداد پشتیبانان فعال ، مخالفان و بیطرف‌ها بعمل آوریم و نباید درباره مسائل بطور ذهنی و بی‌پایه تصمیم بگیریم .

۸ — "اعلان کردن برای اطمینان خاطر مردم" . اعلان جلسات ، درست مانند صدور "اعلان برای اطمینان خاطر مردم" ، برای اینکه همه بدانند درباره چه موضوعی بحث میشود و چه مسائلی باید حل شوند ، باید قبل از تشکیل جلسات صورت گیرد تا همه بتوانند خود را بموقع آماده کنند . در بعضی جاها جلسات کادرها بدون اینکه قبلاً گزارش‌ها و طرح قطعنامه‌ها آماده شده باشند ، فرا خوانده میشوند و فقط پس از آنکه همه جمع شدند ، فی‌المجلس بطور سرریا شکسته صحبتی میشود . این شیوه انسان را بیاد ضرب‌المثلی میاندازد که میگوید : "قشون و اسب‌ها

رسیده‌اند ، اما اغذیه و علوفه هنوز حاضر نیست “ ؛ چنین کاری واقعاً پسندیده نیست . بدون آمادگی کامل قبلی نباید با شتاب جلسه‌ای را فرا خواند .

۹ - ”سپاهیان کمتر ولی بهتر و دستگاه اداری ساده‌تر“ . گفتگوها ، نطق‌ها ، مقاله‌ها و قطعنامه‌ها همه باید فشرده باشند و حق مطلب را ادا کنند . جلسات نیز نباید بیش از حد طولانی باشند .

۱۰ - به وحدت و همکاری با رفقاییکه با شما اختلاف نظر دارند ، توجه کنید . این نکته را باید هم در ادارات محلی رعایت کرد و هم در ارتش . این در مورد مناسبات ما با مردم غیر حزبی نیز صادق است . ما که از نقاط مختلف کشور به اینجا آمده‌ایم ، باید قادر باشیم نه تنها با رفقای که با ما هم‌نظرند بلکه با رفقای هم که با ما اختلاف نظر دارند ، وحدت و همکاری کنیم . در میان ما هستند کسانی که دچار اشتباهات خیلی جدی شده‌اند ؛ ما نباید نسبت به آنان غرض‌ورزی کنیم ، بلکه باید حاضر باشیم با آنها مشترکاً کار کنیم .

۱۱ - از تکبر پرهیز کنید . این نکته برای همه کادرهای رهبری مسئله‌ایست اصولی و شرط سهمی است برای حفظ وحدت . حتی آنهایی هم که خطاهای جدی نداشته‌اند و در کار خود موفقیت‌های بزرگی بدست آورده‌اند ، نباید متکبر باشند . برگزاری جشن تولد رهبران حزب ممنوع است . نام‌گذاری محل‌ها ، خیابانها و مؤسسات به اسم رهبران حزب نیز ممنوع است . ما باید همچنان به شیوه ساده زیستن و کوشا کار کردن ادامه دهیم و از چاپلوسی و ثناگوئی‌های اغراق‌آمیز دوری جوئیم .

۱۲ - دو خط فاصل مشخص بکشید . نخست ، میان انقلاب

و ضد انقلاب ، میان ین ان و سی ان (۳) . بعضی ها هنوز درك نمیکنند که باید چنین خط فاصلی بکشند . مثلاً هنگامیکه با بوروکراسی مبارزه میکنند ، از ین ان آنچنان سخن میگویند که گوئی در آنجا ”هیچ چیز درستی وجود ندارد“ ؛ آنها بوروکراسی در ین ان را با بوروکراسی در سی ان مقایسه نمیکنند و آنها را از هم تمیز نمیدهند . این از اساس نادرست است . دوم ، در درون صفوف انقلاب باید بیان صحیح و ناصحیح ، بیان موفقیتها و کمبودها خط فاصل مشخص کشید و بروشنی معین کرد که کدامیک از این دو اصلی و کدامیک فرعی است . فیالمثل باید معین کرد که آیا موفقیتها سی در صد مجموع را تشکیل میدهند یا هفتاد در صد آنها ؟ نه کم بها دادن به آنها صحیح است و نه پر بها دادن . ما باید کار هر فرد را بطور اصولی برآورد کنیم و تعیین کنیم که آیا موفقیتهای کار او سی در صد و کمبودهای او هفتاد در صد بوده ، یا اینکه برعکس . چنانچه موفقیتهای او هفتاد در صد مجموع را تشکیل میدهند ، باید کار او را بطور عمده مثبت بشمار آورد . همسنگ کردن کاری که موفقیت جنبه اصلی آنها تشکیل میدهد با کاریکه اشتباه در آن غلبه دارد ، کاملاً نادرست است . در برخورد با مسائل نباید مرزبندی مشخص میان انقلاب و ضد انقلاب ، میان موفقیتها و کمبودها را از یاد ببریم . اگر ما ایندو مرزبندی را در خاطر داشته باشیم ، همیشه قادر بحل مسائل خواهیم بود . در غیر اینصورت درباره شناخت ماهیت مسائل دچار آشفتگی خواهیم شد . برای اینکه این سرزها را بخوبی مشخص کنیم ، البته بررسی و تحلیل دقیق ضرور است . برخورد ما نسبت به هر فرد و هر پدیده باید برخوردی باشد توأم با تحلیل و بررسی .

من و رفقای بوروی سیاسی معتقدیم که تنها با بکار بردن

شیوه‌های بالاست که کمیته‌های حزبی میتوانند کار خود را بخوبی انجام دهند. گذشته از برگزاری موفقیت‌آمیز کنگره‌های حزب، انجام صحیح امر رهبری نیز برای کمیته‌های حزبی درجات مختلف دارای اهمیت فوق‌العاده است. ما باید کوشش کنیم شیوه‌های کار را بررسی و کامل‌تر سازیم تا بتوانیم سطح رهبری کمیته‌های حزبی را بالاتر ببریم.

یادداشتها

- ۱ - نقل از « لائوزی » ، فصل ۸۰ .
- ۲ - نقل از « سخنان کنفوسیوس » ، کتاب پنجم « گون یه چان » .
- ۳ - این ان از ژانویه ۱۹۳۷ تا مارس ۱۹۴۷ مقرر کمیته مرکزی حزب کمونیست چین و سی ان مرکز سلطه ارتجاعی گویندیان در شمال غربی چین بود . رفیق مائو سه دون از این دو شهر بعثابه سبیل انقلاب و ضد انقلاب یاد میکند .

www.KetabFarsi.com

دولت نانکن بکجا میرود؟

(۴ آوریل ۱۹۴۹)

در برابر دولت گویندگان در نانکن و در برابر کارمندان لشگری و کشوری او دو راه قرار دارد . یا اینکه در دارودسته چانکایشک که جنایتکاران جنگ‌اند و در خداوندگار او که امپریالیسم آمریکاست در آویزند یعنی همچنان دشمن خلق باقی بمانند و همراه این دارودسته در جنگ آزادیبخش توده‌ای بهلاکت برسند و یا اینکه روی بجانب خلق آورند یعنی از این دارودسته و از امپریالیسم آمریکا ببرند و خدمات شایسته‌ای در جنگ آزادیبخش توده‌ای انجام دهند تا آنکه گناهان خویش را بخرند و باین طریق مورد اغماض و بخشایش خلق قرار گیرند . راه سوم وجود ندارد .

در دولت لی زون ژن و حه بین چینگ در نانکن (۱) اشخاص بر سه گروه‌اند . برخی در ادامه راه نخستین لجاج دارند . سخنان آنها هر چه زیبا باشد در عمل همچنان به تدارک جنگ ، به فروش کشور ، به ستمگری و کشتار خلق که خواستار صلح حقیقی است مشغول‌اند . اینان متعصبان چانکایشک‌اند . برخی دیگر خواهان پیمودن راه دوم‌اند ولی هنوز نتوانسته‌اند به اقدام قطعی دست بزنند . گروه سوم بر سر دو راه

ایستاده ، سردداند و هنوز نمیدانند بکدام سو رهسپار شوند . آنان نمیخواهند چانکایشک و دولت آمریکا را برنجانند و معدلك اسیدوارند که مورد اغماض اردوی دموکراتیک توده‌ای قرار گیرند و در آن پذیرفته شوند . اما این پنداری بیش نیست ، غیر ممکن است .

دولت لی زون ژن و حه بین چینگ در نانکن اساساً آمیزه‌ای از گروه اول و سوم است ، تعداد گروه دوم در آنجا اندک است . امروز هم دولت مذکور افزاری در دست چانکایشک و دولت آمریکا است .

حادثه خونین اول آوریل در نانکن (۲) بهیچوجه تصادفی نیست بلکه نتیجه اجتناب‌ناپذیر کاری است که دولت لی زون ژن و حه بین چینگ برای حراست چانکایشک و متعصبانش و همچنین برای حراست نیروهای تجاوزکار آمریکا انجام داده‌است . این نتیجه جنجال نابخردانه‌ای است که دولت لی زون ژن و حه بین چینگ بهمدامتانی با متعصبان چانکایشک در موضوع "صلح آبروسند بر پایه تساوی" بر پا کرده‌است تا با شرایط صلح هشت‌گانه تنظیمی حزب کمونیست چین و بویژه با مجازات جنایتکاران جنگ مخالفت ورزد . از آنجا که دولت لی زون ژن و حه بین چینگ بمنظور مذاکرات صلح با حزب کمونیست چین هیئت نمایندگی به بی پین فرستاده و نشان داده که حاضر است شرایط هشت‌گانه حزب کمونیست چین را بعنوان پایه مذاکرات پذیرد ، دولت مذکور اگر کمترین حسن نیتی میداشت میبایست رسیدگی به حادثه خونین نانکن را آغاز میکرد ، مقصران اصلی یعنی چانکایشک ، تان ئن بوه و جان یائوسین را دستگیر میساخت و بسختی مجازات میداد . آدم‌کشان پلیس مخفی نانکن و شانگهای و نیز ضدانقلابی‌های عمده را که لجوجانه با صلح مخالفت میورزند ، میکوشند تا مذاکرات صلح را بهم بزنند و بتدارک

فعالانه مقاوت در برابر ارتش آزادیبخش توده‌ای که بسوی جنوب رودخانه یان تسه پیش می‌آید مشغول‌اند دستگیر میساخت و بسختی مجازات میداد . " تا چینگ فو زنده‌است مصائب کشور لو را پایانی نیست " (۳) . تا جنایتکاران جنگ از میان برداشته نشده‌اند امکان ندارد صلح در کشور برقرار گردد . آیا امروز این حقیقت بخوبی روشن نیست ؟ ما میخواهیم رسماً به دولت نانکن اخطار کنیم : اگر شما قادر بانجام این وظیفه نیستید باید لااقل به ارتش آزادیبخش توده‌ای که برای گذار از رودخانه یان تسه و پیشروی به سوی جنوب آماده میشود کمک کنید . موقع آن فرا رسیده است که از سخنان ییهوده دست بردارید و به کاری مثبت پردازید تا گناهان خویش را با خدمات شایسته بخرید . در این صورت لازم نیست که بگریزید و در جستجوی پناهگاهی باشید ، دیگر از جانب متعصبان چانکایشک آسیبی بشما نخواهد رسید ، دیگر مطرود همیشگی خلق نخواهید بود . این آخرین فرصت شماست ، نگذارید از دست برود . ارتش آزادیبخش توده‌ای عازم پیشروی بسوی جنوب رودخانه یان تسه است . این گزاره نیست . خواه شما قرارداد پذیرش شرایط هشت‌گانه را امضا بکنید یا نکنید ارتش آزادیبخش توده‌ای پیشروی خواهد کرد . اگر پیش از آن که ارتش با پیشروی کند قرارداد با امضا برسد برای چندین طرف سودمند است : برای خلق ، برای ارتش آزادیبخش توده‌ای ، برای کلیه کسانی که در دستگاههای دولت گومیندان هستند و میخواهند گناهان خویش را با خدمات شایسته بخرند ، و برای توده عظیم افسران و سربازان گومیندان . فقط برای چانکایشک ، برای متعصبانش و برای اسپریالیست‌ها زیانمند است . اگر این قرارداد با امضا نرسد موجب تغییری در اوضاع نخواهد شد . راه حل‌هایی

بوسیله مذاکرات محلی بدست خواهد آمد . ممکن است که باز هم نبردهائی روی دهد ولی تعداد آنها دیگر نمیتواند زیاد باشد . از سین جیان تا تایوان ، در مناطقی بدین پهناوری و در جبهه هائی باین عریضی ، گومیندان بیش از قریب ۱۰۰۰۰۰ تن سپاهی جنگجو ندارد . از اینجهت دیگر نبردهای زیادی در پیش نخواهد بود . خواه يك قرارداد همگانی و خواه بجای آن چندین قرارداد محلی باسضا برسد تغییری در وضع چانکایشك ، در وضع متعصبان او ، در وضع اسپریالیسم آمریکا و بطور خلاصه در وضع هیچیک از مرتجعانی که تا دم واپسین لجاج میورزند داده نخواهد شد . فنای آنان اجتنابناپذیر است . شاید برای نانکن و نیز برای خود ما امضاء قرارداد همگانی از عدم امضاء آن اندکی مفیدتر باشد . از اینجهت است که ما معذک بامضای آن میکوشیم . اما اگر این قرارداد همگانی امضا شود ما باید منتظر يك سلسله گرفتاری ها باشیم . برای ما بسیار ساده تر است که چندین قرارداد محلی امضا کنیم تا يك قرارداد همگانی . با وجود این ما همیشه حاضر بامضای این قراردادیم . اگر دولت نانکن و هیئت نمایندگی او نیز چنین تمایلی دارند در آن صورت باید در همین روزها تصمیم بگیرند و از هر گونه پندار و پرچانگی دست بدارند . اما ما شما را باتخاذ چنین تصمیمی مجبور نمیکیم . دولت نانکن و هیئت نمایندگیش آزادند که چنین تصمیمی بگیرند یا نگیرند . یعنی شما میتوانید یا به چانکایشك و لیتون استوارت گوش فرا دارید و برای همیشه در کنار آنان قرار گیرید و یا بما گوش فرا دارید و در جانب ما بایستید . شما در انتخاب آزادید . ولی دیگر وقت زیادی برای انتخاب ندارید . ارتش آزادیبخش توده ای عازم حرکت است و دیگر محل تردید برای شما نیست .

یادداشتها

- ۱ - در ۱۲ مارس ۱۹۴۹ در اثر استعفای سون کا از ریاست باصطلاح شورای اجرائی ، سه بین چینگ از طرف لی زون ژن بجاننشینی او منصوب شد .
- ۲ - روز ۱ آوریل ۱۹۴۹ بیش از ۶,۰۰۰ دانشجو از ۱۱ مؤسسه تعلیمات عالی نانکن بمنظور آنکه شرایط هشت‌گانه حزب کمونیست چین در مورد صلح از طرف دولت ارتجاعی گومیندان پذیرفته شود دست بنمایش زدند . جان یائو مین ، فرمانده کل پادگان گومیندان در نانکن ، بدستور چانکایشک ، به سپاهیان خود ، به پلیس و به مأموران مخفی فرمان داد که دانشجویان را بیرحمانه بزنند . دو نفر از دانشجویان کشته و بیش از صد نفر زخمی شدند .
- ۳ - طبق « زوه جوان » ، کتاب تاریخ باستان که حوادث عمده دوران بهار و پاییز (۷۷۰-۴۷۵ پیش از میلاد) را بررسی میکند ، چینگ فو ، یکی از بزرگان ولایت لو ، چندین بار موجب اغتشاش شد و دو تن از شاهزادگان را بقتل آورد . ضرب‌المثلی که در متن آمده است در آن زمان بسیار رایج بود و نام چینگ فو غالباً بعنوان نمونه اغتشاش‌گر برده میشود .

www.KetabFarsi.com

فرمان به ارتش برای پیشروی عمومی در سراسر کشور

(۲۱ آوریل ۱۹۴۹)

رفقای فرمانده و رزمنده کلیه ارتشهای صحرائی ! رفقای ارتش آزادیبخش
توده‌ای در مناطق پارتیزانی جنوب !

موافقتنامه صلح داخلی که پس از مذاکرات متمادی بین هیئت
نمایندگی حزب کمونیست چین و هیئت نمایندگی دولت گویندگان نانکن
تنظیم گردیده بود ، از طرف دولت مذکور رد شد (۱) . اعضای مسئول
دولت گویندگان در نانکن موافقتنامه مذکور را از آن جهت رد کردند که
آنها همچنان گوش به فرمان اسپریالیسم آمریکا و چانکایشک ، این سردهسته

این فرمان توسط رفیق مائو تسه دون تنظیم شده است . پس از آنکه دولت ارتجاعی
گویندگان از امضاء موافقتنامه صلح داخلی سرباز زد ، ارتش آزادیبخش توده‌ای به
پیشروی از این فرمان صدر مائو تسه دون و فرمانده کل جو ده با مقیاس بیسابقه‌ای به
پیشروی عمومی پرداخته‌ای بسوی مناطق وسیع آزاد نشده کشور پرداخت . صبح ۲۱
آوریل ۱۹۴۹ ارتش صحرائی دوم برهبری لیو بوه چن ، دن سیائو پین و سایر
رفقا و ارتش صحرائی سوم برهبری چن ای ، سو یو ، تن جن لین و سایر رفقا در
جبهه‌ای بعرض بیش از ۵۰۰ کیلومتر که از حوکو (در شمال شرقی جیو جیان)
در مغرب تا جیان پین در مشرق گسترده میشد ، بزور از رودخانه یان تسه

راهزنان گومیندان دارند و میکوشند جلو پیشرفت امر آزادی خلق چین را بگیرند و مانع حل مسئله داخلی از طریق مسالمت‌آمیز گردند. موافقتنامه صلح داخلی که بوسیله دو هیئت نمایندگی طی مذاکرات تنظیم گردیده و شامل ۸ ماده و ۲۴ بند است، در فیصله دادن به مسئله جنایتکاران جنگ راه گذشت در پیش گرفته و نسبت به افسران و سربازان ارتش گومیندان و کارمندان دولت گومیندان اغماض روا داشته و برای سایر مسایل با توجه بمنافع ملت و خلق راه‌های مناسبی یافته است. رد این موافقتنامه بدین معنی است که مرتجعین گومیندان مصمم‌اند جنگ ضد انقلابی را که خود آنها برافروخته‌اند، تا آخر ادامه دهند. رد این موافقتنامه بدین معنی است که مرتجعین گومیندان با طرح پیشنهاد مذاکره صلح در یکم ژانویه سال جاری فقط میخواستند از پیشرفت ارتش

گذشتند، خط دفاعی دشمن را که با زحمت بسیاری طی سه ماه ونیم در طول رودخانه کشیده بود، بکلی در هم شکستند. این نیروها نانکن را که مدت بیست و دو سال مرکز سلطه ضد انقلابی گومیندان بود، در ۲۳ آوریل آزاد ساختند و سقوط رژیم ارتجاعی گومیندان را اعلام داشتند. این نیروها سپس در چند ستون به پیشروی بسوی جنوب ادامه داده، حان جو را در ۳ مه و فان چان را در ۲۲ مه آزاد ساخته، بزرگترین شهر چین شانگهای را در ۲۷ مه بتصرف در آوردند. در ماه ژوئن به نفوذ در استان فوجیان پرداختند. فوجو را در ۱۷ اوت و سیامن را در ۱۷ اکتبر آزاد ساختند. در ۱۴ مه ارتش صحرائی چهارم، برهبری لین بیائو، لوه ژون هوان و سایر رفقا در جبهه‌ای بعرض بیش از ۱۰۰ کیلومتر در منطقه توان فون - او سیه در مشرق او هان بزور از رودخانه یان تسه گذشت و در ۱۶ و ۱۷ مه تعدادی از شهرهای چین مرکزی را که اهمیت استراتژیک دارند یعنی او چان، حان یان و حان کو را آزاد ساخت و سپس به پیشروی بسوی جنوب ادامه داد و وارد استان حونان شد. چن چیان، استاندار گومیندان در حونان و چن مین ژن فرمانده ارتش یکم در ۴ اوت قیام کرده و بصفوف ما پیوستند و این استان

آزادبخش توده‌های جلوگیری کنند و باین طریق فرصت برای نفس کشیدن بدست آورند تا دو باره بمنظور خرد کردن نیروهای انقلابی بحمله پردازند. رد این موافقتنامه بدین معنی است که دولت لی زون ژن در نانکن که ظاهراً هشت شرط صلح را از حزب کمونیست چین بمنزله پایه مذاکرات پذیرفت، فقط از روی تزویر و ریا عمل کرده‌است. از آنجا که دولت مذکور قبلاً به مجازات جنایتکاران جنگ، به تجدید سازمان کلیه واحدهای ارتجاعی گومیندان بر حسب اصول دموکراتیک، بانتقال کلیه اختیارات دولت نانکن و دولتهای تابع او در مراتب مختلف، و به سایر شرایط اساسی رضا داده‌است، هیچ دلیلی وجود ندارد که اقدامات مشخصی را که بر زمینه این شرایط اساسی طرح شده و مقرون به اغماض فراوان است، رد کند. در چنین شرایطی بشما فرمان میدهیم:

بوجه مسالمت آمیز آزاد گردید. ارتش صحرائی چهارم از سپتامبر تا اکتبر به عملیات اپراتیو حن یان - بانو چینگ دست زد و پس از آنکه نیروهای عمده سپاهیان گومیندان بفرماندهی بای چون سی را نابود ساخت، پیشروی بسوی استانهای گوان دون و گوان سی ادامه داد. گوان جو را در ۱۴ اکتبر، گوی لین را در ۲۲ نوامبر و نان نین را در ۴ دسامبر آزاد گرداند. هنگامیکه ارتشهای صحرائی دوم و سوم بزور از رودخانه یان ته میگذشتند، ارتشهای چین شمالی برهبری نیه ژون جن، سیو سیان چیان و سایر رفقا در ۲۴ آوریل تای یوان را بتصرف در آوردند. ارتش صحرائی یکم برهبری پون ده هوای، سه لون و سایر رفقا که در ۲۰ مه سی ان را آزاد ساخته بود، باتفاق ۲ گروه از ارتشهای چین شمالی به حرکت بسوی مناطق تحت حکومت گومیندان در شمال غربی ادامه داد. این نیروها لان جو را در ۲۶ اوت گرفتند، سی نین را در ۵ سپتامبر، بین چوان را در ۲۳ سپتامبر آزاد کردند، سپاهیان گومیندان بفرماندهی ما بو فان و ما هون کوی را تماماً نابود ساختند. در دهه آخر ماه سپتامبر تائو جی یوه، فرمانده کل پادگان گومیندان در استان سین جیان و برهان استاندار قیام کرده و به صفوف ما پیوستند و سین جیان

۱ - متهورانه به پیش بروید و در سراسر خاک چین کلیه مرتجعین گومیندان را که جرأت بمقاومت کنند ، با قطعیت ، از بیخ و بن و بطور تمام و کمال نابود سازید ، همه خلق را رهائی بخشید ، استقلال ، حاکمیت و تمامیت ارضی چین را پاسداری کنید .

۲ - متهورانه به پیش بروید و کلیه جنایتکاران اصلاح‌ناپذیر جنگ را دستگیر کنید . آنها بهر جا که پناه برند ، باید دستگیر و بدادگاه تسلیم شوند و طبق قانون بکیفر برسند . بویژه به توقیف مردسته این راهزنان یعنی چانکایشک توجه کنید .

۳ - طرح اصلاح شده و قطعی موافقتنامه صلح داخلی را برای اطلاع کلیه دولت‌های محلی و گروه‌های نظامی محلی گومیندان منتشر سازید . شما می‌توانید در کادر محلی طبق روح این موافقتنامه با کلیه

از راه مسالمت آمیز آزاد شد . در آغاز ماه نوامبر ارتش صحرائی دوم برهبری لیو بوه چن ، دن سیائو پین و سایر رفقا ، باتفاق ارتش شماره هجدهم از ارتش صحرائی چین شمالی و همچنین بخشی از ارتش صحرائی یکم که تحت رهبری حه لون ، لی جین چیوان و سایر رفقا قرار داشتند ، به پیشروی بسوی جنوب غربی چین مبادرت جستند گوی یان را در ۱۵ نوامبر و چون چینگ را در ۳۰ نوامبر آزاد ساختند . در ۹ دسامبر لو هان ، استاندار گومیندان در یون نان ، لیو وین هوی استاندار گومیندان در سی کان ، و همچنین دن سی هو و پن وین هوا معاونین رئیس بوروی امور نظامی و اداری گومیندان در جنوب غربی قیام کرده و به صفوف ما پیوستند و باین طریق دو استان یون نان و سی کان از راه مسالمت‌آمیز آزاد شدند . در دهه آخر ماه دسامبر ارتش آزادیبخش توده‌ای که وارد جنوب غربی شده بود ، به نبرد چن دو دست زده ، سپاهیان گومیندان تحت فرماندهی حو زون نان را بکلی نابود ساخت و آن شهر را در ۲۷ دسامبر آزاد کرد . در پایان دسامبر ۱۹۴۹ ارتش آزادیبخش توده‌ای کلیه سپاهیان گومیندان را در خاک اصلی چین نابود ساخته و تمام سرزمین اصلی چین را بااستثنا تبت آزاد کرد .

کسانی که خواستار پایان بخشیدن به جنگ و حل مسایل از طریق مسالمت آمیز هستند، موافقتنامه امضا کنید.

۴ - هرگاه پس از آنکه نانکن بوسیله ارتش آزادیبخش توده‌ای محاصره شد، دولت لی زون ژن در نانکن هنوز نگریخته یا پراکنده نشده باشد و حاضر باشد امضای خود را در زیر موافقتنامه صلح داخلی بگذارد، ما حاضریم بار دیگر باین دولت فرصت دهیم که آنرا امضا کند.

مائو تسه دون

صدر کمیسیون نظامی انقلابی خلق چین

جو ده

فرمانده کل ارتش آزادیبخش توده‌ای چین

یادداشتها

۱ - در اول آوریل ۱۹۴۹ هیئت نمایندگی دولت گومیندان برهبری جان جی جون بمنظور مذاکرات صلح با هیئت نمایندگی حزب کمونیست چین وارد بی پین شد. پس از پانزده روز مذاکره موافقتنامه صلح داخلی تنظیم گردید. هیئت نمایندگی حزب کمونیست چین در ۱۵ آوریل این موافقتنامه (طرح اصلاح شده قطعی) را به هیئت نمایندگی دولت نانکن تسلیم داشت و این دولت در ۲۰ آوریل آنرا رد کرد. متن کامل موافقتنامه (طرح اصلاح شده قطعی) بقرار زیر است :

در سی و پنجمین سال جمهوری چین دولت ملی نانکن بكمك دولت آمریکا و علیرغم اراده خلق موافقتنامه متارکه و قطعنامه‌های کنفرانس مشورتی سیاسی را زیر پا نهاد و به بهانه مبارزه با حزب کمونیست چین به جنگ داخلی علیه خلق چین و ارتش آزادیبخش توده‌ای چین در مقیاس سراسر کشور دست زد. این جنگ دو سال و نه ماه ونیم است که ادامه دارد و مردم سراسر کشور بدین سبب دچار مصایب

فراوان گردیده‌اند . منابع مالی و مادی عظیم کشور بر باد رفته و صدمات تازه‌ای بر حاکمیت ملی وارد آمده است . قاطبه مردم از اینکه دولت ملی نانکن به " سه اصل انقلابی خلق " دکتر سون یاتسن و به سیاست صحیح او که مبتنی بر اتحاد با روسیه ، همکاری با حزب کمونیست و کمک به دهقانان و کارگران میباشد و همچنین به وصایای انقلابی او خیانت ورزیده‌است ، همواره ناخشنودی خود را ابراز داشته‌اند . قاطبه مردم بویژه با جنگ داخلی کنونی که بوسیله دولت ملی نانکن برافراشته شده و بمقیاس بیسابقه‌ای دنبال میشود و همچنین با سیاست و اقدامات اشتباه آمیزی که این دولت بعلت در پیش گرفتن جنگ داخلی ، در زمینه سیاسی ، نظامی ، مالی ، اقتصادی ، فرهنگی و امور خارجی اتخاذ کرده‌است ، مخالفت میورزند . دولت ملی نانکن دیگر بهیچوجه از اعتماد خلق برخوردار نیست . سپاهیان دولت ملی نانکن در این جنگ داخلی از ارتش آزادیبخش توده‌ای که تحت رهبری حزب کمونیست چین و بفرماندهی کمیسیون نظامی انقلابی خلق چین قرار دارد ، شکست خورده‌اند . در چنین شرایطی دولت ملی نانکن در روز اول ژانویه سی و هشتمین سال جمهوری چین به حزب کمونیست چین پیشنهاد کرد که بمنظور متوقف ساختن جنگ داخلی و برقرار کردن صلح مذاکره بعمل آید . حزب کمونیست چین در ۱۴ ژانویه همین سال بیانیه‌ای مشعر بر قبول این پیشنهاد انتشار داد و ۸ شرط را بعنوان پایه مذاکرات صلح بین دو طرف مطرح ساخت . این هشت شرط از این قرار است : مجازات جنایتکاران جنگ ، الغاء باصطلاح قانون اساسی ، الغاء باصطلاح سیستم قضائی ، تجدید سازمان کلیه سپاهیان ارتجاعی برحسب اصول دموکراتیک ، مصادره سرمایه بوروکراتیک ، اجرای اصلاحات ارضی ، الغاء موافقت‌نامه‌های خیانت ملی ، دعوت کنفرانس مشورتی سیاسی جدید بدون شرکت عناصر ارتجاعی و تشکیل دولت دموکراتیک ائتلافی که کلیه قدرت را از دولت ارتجاعی گویندگان در نانکن و دولتهای محلی او در مدارج مختلف تحویل بگیرد . این هشت شرط اساسی از طرف دولت ملی نانکن پذیرفته شد . بالنتیجه حزب کمونیست چین و دولت ملی نانکن هیئتهای نمایندگی خویش را با اختیارات تام برای مذاکره و عقد موافقتنامه معین کردند . نمایندگان طرفین در بی بین ملاقات کردند و قبل از هر چیز تأیید نمودند که دولت ملی نانکن باید مسئولیت کامل جنگ داخلی کنونی و سیاست اشتباه‌آمیزی را که در زمینه‌های مختلف اعمال شده‌است ، برعهده گیرد . آنان در انعقاد این موافقتنامه با یکدیگر توافق نمودند :

ماده ۱

بند ۱ - هیئت نمایندگی حزب کمونیست چین و هیئت نمایندگی دولت ملی نانکن (که از این بعد طرفین نامیده میشوند) بمنظور تشخیص درست از نادرست و تعیین مسئولیتها تأیید میکنند که علی‌الاصول جنایتکاران جنگ در دولت ملی نانکن که مسئول برافروختن و تعقیب جنگ داخلی کنونی هستند ، باید بکیفر برسند ولی رفتار با آنها برحسب موارد زیرین مختلف خواهد بود :

(۱) - هر جنایتکار جنگ ، هر کسیکه باشد ، مشروط بر اینکه درست را از نادرست تشخیص دهد و مصمم باشد که از گذشته خود ببرد و صمیمیت کامل خود را در عمل نشان دهد و از این طریق به پیشرفت امر آزادی خلق چین و حل مسالمت‌آمیز مسئله داخلی مساعدت نماید ، ممکن است دیگر جزو جنایتکاران جنگ بشمار نیاید و نسبت باو اغماض شود .

(۲) - هر جنایتکار جنگ ، هر کسیکه باشد ، اگر جلوی پیشرفت امر آزادی خلق را بگیرد و به حل مسالمت‌آمیز مسئله داخلی لطمه بزند و یا اینکه حتی بشورش متوسل گردد و باین طریق نشان دهد که علاج ناپذیر است ، باید شدیداً بکیفر برسد . کمیسیون نظامی انقلابی خلق چین مسئول سرکوب جنایتکاران جنگ که در رأس شورش قرار گیرند ، خواهد بود .

بند ۲ - طرفین تأیید میکنند که دولت ملی نانکن که در ۲۶ ژانویه سی و هشتمین سال جمهوری چین ژنرال یاسوژی‌اکامورا ، جنایتکار جنگ تجاوزی ژاپن علیه چین را تبرئه و آزاد ساخت و در ۳۱ ژانویه همان سال به ۲۶۰ ژاپنی دیگر از جنایتکاران جنگ اجازه بازگشت بژاپن را داد ، مرتکب خطا گردیده است . همینکه دولت دموکراتیک ائتلافی ، یعنی دولت مرکزی جدیدی که نماینده قاطبه مردم چین باشد ، تشکیل گردد ، مجدداً باید به وضعیت کلیه این جنایتکاران جنگ رسیدگی نماید .

ماده ۳

بند ۳ - طرفین تأیید میکنند که « قانون اساسی جمهوری چین » ، مصوب « مجلس ملی » که در نوامبر سی و پنجمین سال جمهوری چین از طرف دولت

گومیندان در نانکن دعوت شد ، باید ملنی گردد .
 بند ۴ - پس از آنکه « قانون اساسی جمهوری چین » ملنی گردید ، آن
 قانون اساسی که حکومت و خلق باید از آن پیروی کنند ، بر طبق تصمیمات کنفرانس
 مشورتی سیاسی جدید و تصمیمات دولت دموکراتیک ائتلافی تنظیم خواهد شد .

ماده ۳

بند ۵ - طرفین تأیید میکنند که تمام سیستم قضائی دولت ملی نانکن باید
 ملنی شود .
 بند ۶ - در مناطقی که ارتش آزادیبخش توده‌ای وارد شود و اداره امور
 آن مناطق را در دست گیرد ، و پس از تشکیل دولت دموکراتیک ائتلافی ، باید
 سیستم قضائی توده‌ای و دموکراتیک برپا گردد و کلیه قوانین و فرمانهای ارتجاعی
 ملنی شود .

ماده ۴

بند ۷ - طرفین تأیید میکنند که کلیه نیروهای مسلح که تابع دولت ملی
 نانکن میباشد (نیروهای زمینی ، دریائی و هوائی ، واحدهای ژاندارم ، واحدهای
 پلیس ارتباطات ، واحدهای محلی ، مؤسسات و آکادمیها و کارخانه‌های نظامی ،
 ادارات کارپردازی در پشت جبهه و غیره) باید برحسب اصول دموکراتیک تجدید
 سازمان یافته و بصورت واحدهای ارتش آزادیبخش توده‌ای در آیند . پس از امضای
 موافقتنامه صلح داخلی باید بیدرتنگ یک کمیته ملی تجدید سازمان تشکیل شود که
 کار تجدید سازمان را بر عهده گیرد . کمیته تجدید سازمان مرکب از ۷ تا ۹ نفر
 خواهد بود که ۴ یا ۵ نفر آنها از طرف کمیسیون نظامی انقلابی خلق و ۳ یا
 ۴ نفرشان از طرف دولت ملی نانکن تعیین خواهند شد . صدارت کمیته بر عهده
 یکی از اعضائی که از طرف کمیسیون نظامی انقلابی خلق معین میشود و معاونت
 کمیته بر عهده یکی از اعضائی که از طرف دولت ملی نانکن معین میشود ، خواهد
 بود . در منطقه‌ای که ارتش آزادیبخش توده‌ای وارد شود و اداره امور آنجا را در

دست گیرد ، در صورت احتیاج ممکن است شعبه محلی کمیته تجدید سازمان تشکیل گردد . تناسب تعداد اعضاء طرفین در شعب مذکور و طرز عهده‌داری صدارت و معاونت آنها همان است که در مورد کمیته ملی تجدید سازمان ذکر شد . يك کمیته تجدید سازمان برای نیروهای دریائی و يك کمیته دیگر برای نیروهای هوائی باید بوجود بیاید . کلیه امور مربوط باینکه ارتش آزادپخش توده‌ای به مناطقی که هنوز تحت اداره دولت ملی نانکن میباشد ، وارد شود و اداره امور آنجا را در دست گیرد ، طبق فرمان‌های کمیسیون نظامی انقلابی خلق چین صورت خواهد گرفت ، سپاهیان دولت ملی نانکن هنگام ورود ارتش آزادپخش توده‌ای نباید هیچگونه مقاومتی نشان دهند .

بند ۸ - طرفین موافقت میکنند که برنامه تجدید سازمان را در هر منطقه در دو مرحله بموقع اجرا در آورند :

(۱) - مرحله اول - تجمع و گروه‌بندی .

الف - کلیه واحدهای تابع دولت ملی نانکن (نیروهای زمینی ، دریائی و هوائی ، واحدهای ژاندارم ، واحدهای پلیس ارتباطات ، واحدهای محلی و غیره) باید جمع‌آوری و گروه‌بندی شوند . تجمع باید بر طبق اصل زیرین بعمل بیاید : کمیته تجدید سازمان با توجه به شرایط مناطق مختلف بنیروهای مناطقی که ارتش آزادپخش توده‌ای بآنجا وارد شده و اداره امور آنجا را در دست گرفته ، فرمان خواهد داد که منطقه بمنطقه و مرحله بمرحله به نقاط معین بروند تا برحسب نمرات واحدهای خویش ، ساختمان خویش و تعداد نفرات اولیه خویش جمع‌آوری و گروه‌بندی شوند .

ب - کلیه سپاهیان تابع دولت ملی نانکن مسئولیت دارند که در محل استقرار خویش - در شهرهای بزرگ و کوچک ، در طول خطوط عمده ارتباطی و رودخانه‌ها ، در بنادر و در دهات - تا موقعیکه ارتش آزادپخش توده‌ای فرسیده و اداره امور آنجا را در دست نگرفته ، نظم عمومی را حفظ کنند و از هر عمل تخریبی جلوگیری نمایند .

ج - موقعیکه ارتش آزادپخش توده‌ای به محل‌های مذکور میرسد و امور آنجا را اداره میکند ، سپاهیان تابع دولت ملی نانکن باید طبق دستورهای کمیته تجدید سازمان و شعب آن کمیته بشیوه مسالمت‌آمیز نقل و انتقال یابند و به محل‌های معین شده بروند . آنها وقتیکه بآنجا میروند و وقتیکه بآنجا میرسند باید انضباط را اکیداً مراعات کنند و نباید نظم عمومی آن محل را مختل سازند .

د - موقعیکه سپاهیان تابع دولت ملی نانکن نقاط اولیه استقرار خود را طبق فرمان کمیته تجدید سازمان و شعب آن ترك میگویند پلیس محلی و یا واحدهای امنیت عمومی که در این نقاط مستقر شده‌اند ، نباید آنجا را تخلیه کنند بلکه باید در آنجا عهده‌دار حفظ امنیت عمومی شوند و از فرماندهی و از دستور ارتش آزادیبخش توده‌ای تبعیت کنند .

ه - کمیته تجدید سازمان و شعب آن و دولت‌های محلی مسئولیت تأمین نیازمندیهای نظامی مانند غلات ، علیق ، وسایل خواب و پوشاک کلیه سپاهیان تابع دولت ملی نانکن را در هنگام نقل و انتقال و تجمع آنان برعهده خواهند داشت .

و - کمیته تجدید سازمان و شعب آن باید با توجه به شرایط مناطق مختلف به مقامات دولت ملی نانکن دستور دهند که کلیه ادارات و مؤسسات نظامی (دوایر ، مدارس ، کارخانه‌ها و انبارهای متعلق به وزارت دفاع ملی تا اداره کل کارپردازی عمومی در پشت جبهه) ، کلیه تأسیسات نظامی (بنادر نظامی ، دژها ، پایگاههای هوایی و غیره) و همچنین کلیه مصالح جنگی خود را منطقه بمنطقه و مرحله بمرحله بارتش آزادیبخش توده‌ای و کمیسیون‌های کنترل نظامی آن در نقاط مختلف تحویل دهند .

(۲) - مرحله دوم - تجدید سازمان منطقه بمنطقه .

الف - پس از آنکه نیروهای زمینی تابع دولت ملی نانکن (پیاده نظام ، سوار نظام ، واحدهای ویژه ، واحدهای ژاندارم ، واحدهای پلیس ارتباطات و واحدهای محلی) منطقه بمنطقه و مرحله بمرحله بنقاط معین شده رسیدند و جمع‌آوری و گروه‌بندی شدند ، کمیته تجدید سازمان باید با توجه بشرایط مناطق مختلف ، منطقه بمنطقه برنامه‌هایی جهت تجدید سازماندهی تنظیم کند و تا موعد معین بموقع اجرا گذارد . اصل تجدید سازمان مشعر بر اینستکه کلیه نیروهای زمینی مذکور که جمع‌آوری و گروه‌بندی شده‌اند بر طبق سیستم دموکراتیک و ساختمان منظم ارتش آزادیبخش توده‌ای تجدید سازمان یابند تا بصورت واحدهای منظم ارتش آزادیبخش توده‌ای در آیند . کمیته تجدید سازمان و شعب آن مسئولیت خواهند داشت که بوضع سربازانی که خواه بعلت کبر سن خواه بعلت معلولی واقعاً قادر به خدمت نیستند و خواهان ترك خدمت‌اند و همچنین بوضع افسران و درجه‌دارانی که مایل بترك خدمت و یا تغییر شغل‌اند رسیدگی کنند ، تسهیلات لازم را برای بازگشت آنان بمرخانه و زندگی خود فراهم آورند و بآنان امکان تأمین معاش بدهند ، بطوریکه هرکس در وضعیت مناسبی

قرار گیرد و هیچکس در اثر فقدان وسایل معیشت بارتکاب اعمال ناشایسته دست نزند .
 ب - نیروهای دریائی و هوائی تابع دولت ملی نانکن پس از آنکه منطقه بمنطقه
 و مرحله بمرحله به نقاط معین شده رفتند و جمع‌آوری و گروه‌بندی شدند ، طبق
 سیستم دموکراتیک ارتش آزادیبخش توده‌ای و برحسب نمرات اولیه واحدهای خود ،
 ساختمان و نفرات اولیه خود ، بوسیله کمیته‌های تجدید سازمان نیروهای دریائی
 و هوائی تجدید سازمان خواهند یافت .

ج - کلیه نیروهای مسلح تابع دولت ملی نانکن همینکه تجدید سازمان یافته
 و بصورت واحدهای ارتش آزادیبخش توده‌ای در آمدند ، موظف‌اند که سه اصل
 بزرگ انضباطی و هشت ماده مقرراتی ارتش آزادیبخش توده‌ای را اکیداً مراعات کنند
 و خود را با سیستم نظامی و سیاسی ارتش آزادیبخش توده‌ای صادقانه تطبیق دهند
 و بتخلف از آنها مبادرت نورزند .

د - افسران و سربازانی که پس از تجدید سازمان باز نشسته میشوند ، باید
 دولتهای توده‌ای محلی را محترم بدانند و از قوانین و فرمانهای دولت توده‌ای پیروی
 کنند . دولتهای توده‌ای محلی و اهالی باید باین افسران و سربازان باز نشسته توجه کنند
 و هیچ گونه تبعیضی نسبت بآنان روا ندارند .

بند ۹ - بعد از امضای موافقتنامه صلح داخلی ، کلیه نیروهای مسلح تابع دولت
 ملی نانکن باید از سربازگیری خودداری کنند . آنان مسئولیت خواهند داشت که
 کلیه اسلحه و مهمات خود ، کلیه ساز و برگ خود ، کلیه تأسیسات ادارات نظامی
 و کلیه مصالح جنگ را سالم نگهدارند و در هیچ حالی نباید آنها را از بین ببرند ،
 پنهان کنند ، منتقل سازند و یا بفروشند .

بند ۱۰ - بعد از امضای موافقتنامه صلح داخلی ، اگر هر يك از نیروهای مسلح
 تابع دولت ملی نانکن از اجرای برنامه تجدید سازمان سرپیچد ، دولت ملی نانکن
 باید بارتش آزادیبخش توده‌ای کمک کند تا بزور به برنامه مذکور تحقق بخشیده
 و اجرای تمام و کمال آنها تأمین نماید .

ماده ۵

بند ۱۱ - طرفین موافقت میکنند که کلیه بنگاهها (از آنجمله بانکها ،
 کارخانهها ، معادن ، کشتیها ، شرکتها و مغازهها) و اموال سرمایه بوروکراتیک

که تملك ويا غصب آنها در دوران سلطه دولت ملي نانكن در اثر امتيازات سياسى و قدرت خانواده‌هاى بزرگ حاصل شده است ، مصادره شوند و به تملك دولت درآيند .

بند ۱۲ - در مناطقى كه هنوز ارتش آزاديبخش توده‌اى نرسيده و اداره امور آنجا را در دست نگرفته است ، دولت ملي نانكن مسئوليت دارد كه مراقب بنگاهها و اموال سرمايه بوروكراتيك قيد شده در بند ۱۱ باشد تا از هر گونه فرار دادن ، پنهان ساختن ، آسيب رساندن بآنها ، انتقال ويا فروش نهاني آنها جلوگیری شود .

اموالى كه هم اكنون نقل مكان يافته‌اند ، بايد در همان محلى كه هست ، راكد بمانند . همچگونه انتقال جديد ، همچگونه فرار دادن آن اموال بخارجه يا از بين بردن آنها مجاز نيست . بنگاهها و اموال سرمايه بوروكراتيك كه در خارجه است ، بايد ملك دولت اعلام شود .

بند ۱۳ - در مناطقى كه ارتش آزاديبخش توده‌اى رسيده و اداره امور آنجا را در دست گرفته است ، بنگاهها و اموال سرمايه بوروكراتيك قيد شده در بند ۱۱ ، بوسيله كميسيون‌هاى كنترل نظامى محلى ويا بوسيله ارگانهاى كه دولت دموكراتيك ائتلافى بآنها مأموريت داده است ، مصادره خواهند شد . اگر سهام خصوصى در اين بنگاهها وجود داشته باشد ، بايد در باره آنها تحقيق بعمل آيد و هرگاه بشبوت برسد كه واقعا سهام خصوصى هستند و سهام سرمايه بوروكراتيك كه محرمانه انتقال يافته باشد ، نيستند ، بايد بعنوان سهام خصوصى شناخته شوند و صاحبان آنها مجاز خواهند بود كه سهامدار باقى بمانند يا سهم خود را بيرون بکشند .

بند ۱۴ - بنگاههاى سرمايه بوروكراتيك كه پيش از سلطه دولت ملي نانكن تاسيس شده‌اند و همچنين بنگاههاى از اين قبيل كه در زمان سلطه مذكور تاسيس شده ولى بزرگ نيستند و باقتصاد ملي و زندگى خلق زيان نميرسانند ، مصادره نخواهند شد . ولى بنگاهها و اموالى كه صاحبان آنها مرتكب اعمال جنايتكارانه گرديده‌اند ، از قبيل مرتجعين كه جنايات فجيعشان بوسيله مردم افشا شده و رسماً باثبات رسيده است ، بايد مصادره شوند .

بند ۱۵ - در شهرهاى كه هنوز ارتش آزاديبخش توده‌اى نرسيده و هنوز اداره امور آنجا را در دست نگرفته است ، مقامات دولتى استان ، شهر و شهرستان كه تابع دولت ملي نانكن ميباشند ، موظفند كه از نيروهاى دموكراتيك توده‌اى و از فعاليت آنها در اين نقاط حمايت كنند . مقامات دولتى مذكور نبايد اين نيروها را تحت فشار قرار دهند ويا بآنها آسيب برسانند .